

Andre Suppleant:

Handlanden C. J. Kolmodin; och

Tredje Suppleant:

Kontraktsposten, Ledamoten af Kongl. Nordstjerne-orden, Doktor Daniel Söderberg.

N:o 57.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 Maj 1867.
 — — — — Andra Kammaren den 8 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående villkoren för bränvinstillverkning.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 16, Utlåtande N:o 19 och Memorial N:o 21.)

S. A. K.

Med föranledande af såväl E. K. Maj:ts nådiga Proposition den 22 sistlidne Januari, angående förhöjning af bränvinstillverkningsafgiften, som ock de hos Riksdagen förekomna framställningar om ändring i den rörande villkoren för bränvinstillverkning nu gällande förordning, har Riksdagen i detta ämne fattat de beslut, som härnedan omförmälas.

§ 2.

Redan vid 1859—1860 årens riksdag föreslog E. K. Maj:t uti nådig Proposition till Rikets då församlade Ständer, att bränvinstillverkningen uti
 de

de då s. k. större brännerierna skulle få utöfvas under hela den tid af året, sådan tillverkning kunde med största fördel bedrifvas, eller under Januari—April och Oktober—December månader; och då den inskränkning i tiden för bränvinstillverkning, som för närvarande är föreskrifven, onekligen både för Staten och den enskilde medför förlust och olägenheter samt farhågan för en öfverdrifven bränvinstillverkning icke vidare synes böra uppehålla tillämpningen af den för näringarne i allmänhet gällande grundsats af största möjliga frihet i deras utöfning, helst nämnda farhåga torde hafva blifvit i väsendtlig mån förminskad genom den vid bränvinsutförsel till utrikes ort medgifna restitution af tillverkningsafgiften, har Riksdagen beslutat: att bränvinstillverkningen, så framt ej högst viktiga omständigheter föranleda dess inställande, må vara tillåten under Januari, Februari, Mars, April, Oktober, November och December månader; att dessa månader indelas i fjorton terminer, hvilka taga sin början den 1:sta och 16:de i hvarje månad klockan 12 på dagen, med de bestämmelser i afseende å sön- eller helgedags inträffande, som mom. 3, 4 och 5 i § 2 af gällande förordning innehålla; samt att af dessa terminer tillverkaren må välja hvilken eller hvilka och huru många han åstundar.

§ 6.

Då det stundom torde för en bränvinstillverkare möta svårighet att *trettio* dagar förut i allo bestämma angående sin tillverkning samt det synes kunna antagas, att, för besparing i resekostnadsersättningen, kontrollörer förnämligast användas inom den ort, der de äro bosatte, och att hinder för desses förordnande alltså icke skulle genom inskränkning i nu föreskrifna anmälningstid uppkomma, har, i betraktande jemväl deraf, att tiden för anmälan om företagande af distillering, då densamma såsom särskild näring utöfvas, är bestämd till fjorton dagar, Riksdagen bestämt tiden, inom hvilken tillämnad bränvinstillverkning sist får anmälas, till *fjorton* dagar före den termin, under hvilken tillverkaren vill handteringen företaga.

§ 7.

I sammanhang med den förändring, som under nästföregående § blifvit vidtagen, har Riksdagen ansett den i förevarande § stadgade tid för anmälan om fortsättning eller utvidgning af förut anmäld tillverkning samt derom, att tillverkare önskar från tillverkningen afstå eller uppgifven tillverkningstid inskränka eller uppgifvet tillverkningsbelopp minska, utan olägenhet kunna bestämmas till *åtta* i stället för *fjorton* dagar.

§ 17.

Med afseende å den i nådiga Propositionen angående Statsverkets tillstånd och behof den 11 sistlidne Januari tillkännagifna nödvändighet af ökade inkomster för fyllande af uppkomna statsbehof, har Riksdagen, som ansett E. K. Maj:ts nådiga förslag om bränvinstillverkningsafgiftens höjande från 60 till 75 öre icke kunna bifallas, likväl funnit sig böra medgifva, att ifrågavarande afgift förhöjes till 70 öre på kannan, bränvinet såsom förut beräknadt till 50 procents styrka vid 15 graders värme efter Celsii thermometer.

§ 26.

Ehuru nedsättning i det för kontrollörerna bestämda arfvode tid efter annan egt rum, uppgår likväl kontrollkostnaden fortfarande till ett så betydligt belopp att någon ytterligare minskning deri synes vara särdeles önskvärd, isynnerhet som den af Riksdagen beslutade utsträckning i tillverknings-tiden otvifvelaktigt kommer att föranleda någon tillökning i nämnda kostnad; och då det ganska sällan lärer inträffa, att två eller tre brännerier ställas under uppsigt af en gemensam kontrollör, äfven der sådant utan olägenhet kunnat ske, har Riksdagen ansett den åsyftade besparingen för Statsverket kunna och böra beredas hufvudsakligen genom en förändring i detta hänseende, äfvensom Riksdagen funnit med billighet och rättvisa öfverensstämmande att, i samma mån omfånget och besvärligheten af en kontrollörs befattning ökas, motsvarande förhöjning i arfvodet må komma honom till godo. Riksdagen har därför beslutat, dels att i förevarande § skall inflyta en bestämdare föreskrift derom, att två eller tre brännerier *böra*, så snart sådant utan svårighet kan ske, under uppsigt af en gemensam kontrollör ställas, dels att, med nedsättning af arfvodets minimum till tre Riksdaler, arfvodet skall utgå med följande belopp, nemligen:

för kontrollör med tillsyn å	1	bränneri,	med	minst	3	högst	5	R:dr	om	dagen				
"	"	"	"	"	2	brännerier,	"	"	5	"	7	"	"	"
"	"	"	"	"	3	"	"	"	7	"	9	"	"	"

§ 30.

För att vid bränvinstillverkning kunna afskilja den starkare spriten från den svagare, hvilket isynnerhet för möjligheten af export till utrikes ort torde vara af ganska stor vigt, skulle, enligt Riksdagen meddelad upp-

lysning, endast erfordras att i stället för en sprithållare, som, jemlikt denna §, bör i hvarje bränneri finnas, tvänne sådane anbragtes. Som någon svårighet för kontrollen icke deraf uppstår, har Riksdagen ansett stadgandet i denna del böra i så måtto förändras, att i hvarje bränneri skall finnas en eller två sprithållare, hvaruti vid bränvinstillverkning spriten, bränvinet eller lanken genom rör från imkylaren omedelbarligen inledes.

§ 49.

Då den nuvarande redaktionen af första momentet i denna § synes kunna gifva anledning till en för bränvinstillverkaren alltför sträng tolkning, har Riksdagen ansett slutet af förevarande moment böra erhålla följande lydelse: "derest icke omständigheterna *göra sannolikt*, att förbrytelsen skett utan hans vetskap och vilja."

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1867.
